

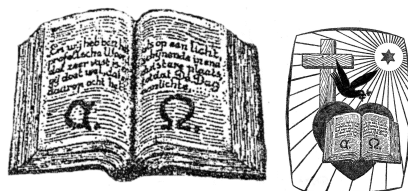
Geachte lezer,

Het verheugd ons, u deze studie te mogen aanbieden op deze vreugdevolle dag. Het is onze hartenwens, dat u door deze studie wordt gezegend. Wanneer de Zoon Gods zegt: **“Ik ben de deur; als iemand door Mij binnenkomt, zal hij behouden worden. (Joh. 10:9)**, dan kunnen wij vandaag met grote stelligheid zeggen: Wij staan voor het sluiten van de deur, want de wederkomst van Jezus Christus staat te gebeuren en daarmee loopt de genadetijd af. Daarom hebben wij van Godswege de opdracht, u deze Bijbelse boodschap door te geven. Probeer u alstublieft, om het zonder vooringenomenheid te lezen.

Vragen, die er bij het lezen van deze studie zouden kunnen rijzen, willen wij, voor zover dit mogelijk is, beantwoorden. Wilt u over de inhoud van deze studie of over het Woord van God in het algemeen praten, dan is daar ook een mogelijkheid voor. Tevens heeft u de vrijheid om deze studies ook met andere te delen.

Verder hopen wij van ganser harte, dat alvorens u deze studie gaat lezen, u uw God en Vader vraagt om geopende oren en vooral om een geopend hart. Opdat de Heilige Geest zelve u inzicht zal geven en u zal doordringen van de boodschap, die God in deze studie tot u zegt. God wil openbaren, hetgeen Hij tot redding van de mensen gesteld heeft. Alleen met het verstand en met rede is deze studie niet te verstaan. Vertrouw aan Hem uw inzicht toe en u zult van licht tot licht gaan en steeds meer vinden tot troost en sterkte.

Met hartelijke Zegenwensen
namens het Bijbelstudie Centrum
Rob Schutte

2 Petrus 1:19

2 Tim. 4:2-4. “verkondig het woord, dring erop aan, gelegen of ongelegen, wederleg, bestraf en bemoedig met alle lankmoedigheid en onderrichting. Want er komt een tijd, dat (de mensen) de gezonde leer niet (meer) zullen verdragen, maar omdat hun gehoor verwend is, naar hun eigen begeerte zich (tal van) leraars zullen bijeenhalen, dat zij hun oor van de waarheid zullen afkeren en zich naar de verdichtfels keren”.

Broeders en zusters, we gaan vandaag weer verder met het onderwerp: **“het drievoudige werk van de Heilige Geest”**.

Laten wij het Woord openslaan en met elkaar lezen Ef. 3:14-21. **“Om die reden buig ik mijn knieën voor de Vader, naar wie alle geslacht in de hemelen en op de aarde genoemd wordt, opdat Hij u geve, naar de rijkdom zijner heerlijkheid, met kracht gesterkt te worden door zijn Geest in de inwendige mens, opdat Christus door het geloof in uw harten woning make. Geworteld en gegrond in de liefde, zult gij dan samen met alle heiligen, in staat zijn te vatten, hoe groot de breedte en lengte en hoogte en diepte is, en te kennen de liefde van Christus, die de kennis te boven gaat, opdat gij vervuld wordt tot alle volheid Gods. Hem nu, die blijkens de kracht, welke in ons werkt, bij machte is oneindig veel meer te doen dan wij bidden of beseffen, Hem zij de heerlijkheid in de gemeente en in Christus Jezus tot in alle geslachten, van eeuwigheid tot eeuwigheid! Amen”**.

Tot hiertoe hebben wij twee weken terug met elkaar behandeld en onderzocht vanuit het Woord, het werk van de Heilige Geest in bekering en wedergeboorte en het groeien tot een volkomen man en vrouw in Christus.

Nu willen we het hebben over het werk van de doop in de Heilige Geest, wat daar de betekenis van is en het functioneren van de Gemeente.

We hebben al gezien, hoe het altijd Woord en Geest is, die niet te scheiden zijn, want de Heilige Geest werkt alleen door middel van het Woord. Daarom staat het ook geschreven, dat één van de voorwaarden om de Heilige Geest te ontvangen in ons persoonlijk leven en een leven te hebben vervuld met de Heilige Geest is: de gehoorzaamheid aan het Woord van God.

In **Hand. 5:32** getuigt de apostel Petrus voor het Sanhedrin dit: **“En wij zijn getuigen van deze dingen en ook de Heilige Geest, die God hen gegeven heeft, die Hem gehoorzaam zijn”**.

We moeten dus God gehoorzamen naar Zijn Woord, doordat wij Zijn Woord volledig aanvaarden, ons daarvoor buigen en ons er volledig aan onderwerpen. Dan gaat ogenblikkelijk de kracht van Gods Geest werken. En zo is het ook met het opgroeien.

Er zijn helaas Christenen, oprechte gelovigen, die denken, als zij de Heilige Geest ontvangen hebben, dat zij dan de volheid al bezitten. Maar de Schrift leert ons heel duidelijk iets anders. In **Ef. 1:13** vinden we hoe de Christenen in Efeze de Heilige Geest hadden ontvangen en daarmee verzegeld werden, toen zij tot geloof kwamen:

“In Hem (de Heer Jezus) zijt ook gij, nadat het woord der waarheid (eerst het Woord gehoorzamen), het evangelie uwer behoudenis, hebt gehoord; in Hem zijt gij, toen gij gedoopt werd, ook verzegeld met de Heilige Geest der belofte, die een onderpand is van onze erfenis”. Al deze ware gelovigen in Efeze waren dus verzegeld met de Heilige Geest, want zij hadden de Heilige Geest ontvangen.

Maar in **vers 16-17** lezen wij, hoe Paulus voor hen in gebed gaat: **“Daarom houd ook ik (vers 15) (verder vers 16-17) niet op te danken, u gedenkende bij mijn gebeden, opdat de God van onze Here Jezus Christus, de Vader der heerlijkheid, u geven de Geest van wijsheid en van openbaring om Hem recht te kennen”**.

Hij bad dus voor deze gelovigen, die de Heilige Geest hadden ontvangen, opdat zij nu verder mochten groeien tot die volkomenheid in Christus. Daarvoor hadden zij nodig een nog grotere volheid, een diepere werking van de Geest van God.

En daarom bidt hij: **“opdat de Vader der heerlijkheid, u geven de Geest van wijsheid”**. Zij hadden de Geest ontvangen, maar het is niet zo, dat, als wij die Geest ontvangen hebben, wij zeggen kunnen: **“nu heb ik alles”**. Want we moeten zien, dat wij steeds tot een grotere volheid kunnen komen van Gods Geest, want het moet gaan van heerlijkheid tot heerlijkheid, van volheid tot volheid.

Dan komen we heel gauw tot de ontdekking, dat wij als gelovigen persoonlijk slechts een deel kunnen ontvangen; want die geweldige volheid kan een persoon niet bezitten. Daarom bid Paulus hier allereerst voor hen, dat zij nu ook de Geest van wijsheid zullen ontvangen.

Het is één en dezelfde Geest, maar die hen bijzonder de wijsheid van God gaat schenken. De liefde van God was reeds in hun harten uitgestort, maar als zij daarbij van boven ook de wijsheid gaan ontvangen en vooral de Geest van Openbaring, dan ontvangen zij een steeds grotere openbaring er van, wie God en wie Christus is, opdat zij daardoor verlichte ogen des harten krijgen.

En niet alleen dit, maar wij hebben daarnet al in dat inleidend Woord gelezen, dat Hij nog meer dit, in nog grotere volheid, een grotere, niet alleen dat zij de Geest van Wijsheid en van openbaring, moeten ontvangen, maar gaat hij verder dan in **Ef. 3:16-17a**. *“opdat Hij u geve, naar de rijkdom zijner heerlijkheid, met kracht gesterkt te worden door zijn Geest in de inwendige mens, opdat Christus door het geloof in uw harten woning make”*.

Zo komen wij nu op ons volgende deel van het onderwerp: *“de doop in de Heilige Geest”*. Hier is helaas zeer veel verwarring over! De doop in de Heilige Geest wordt al vijf maal vermeld vóór het Pinksterfeest, aan het begin van de vier Evangelieën, toen Johannes de Doper verkondigde, dat hij wel doopte met water, maar dat Hij, Die na hem kwam, die zou dopen met de Heilige Geest en met vuur.

Ook Johannes, de evangelist, heeft datzelfde getuigd in andere woorden. Dat vindt u in **Joh. 1:33**. *“En ik (Johannes de Doper) kende Hem niet, maar Hij, Die mij gezonden had om te dopen met water, die had tot mij gezegd: Op wie gij de Geest ziet nederdalen en op Hem blijven, deze is het, die met de Heilige Geest doopt”*.

En tenslotte getuigt de Heer Jezus Zelf in **Hand. 1:4-5** (dit is de uitstorting van de Heilige Geest) dit nogmaals: *“En terwijl Hij met hen aanzat, gebod Hij hun Jeruzalem niet te verlaten, maar te blijven wachten op de belofte van de Vader, die gij (zeide Hij), van Mij gehoord hebt. Want Johannes doopte met water, maar gij zult met de Heilige Geest gedoopt worden, niet vele dagen na deze”*.

Hieruit blijkt dus duidelijk, dat deze belofte, die Johannes de Doper al had verkondigd en die de Heer Jezus voor Zijn hemelvaart nogmaals betuigt, vervuld zal worden op de dag van Pinksteren.

Waartoe diende nu dat bijzondere werk van de doop met de Heilige Geest? De Schrift verklaart hetzelfde, er staat, dat wij de Schriften moeten geloven. Paulus zegt in **1 Cor. 12:12-13**. *“Want gelijk het lichaam één is en vele leden heeft, en al de leden van het lichaam, hoe vele ook, één lichaam vormen, zo ook Christus; want door één Geest zijn wij allen tot één lichaam gedoopt (daar hebben we dus de betekenis van de doop in de Geest), hetzij Joden, hetzij Grieken, hetzij slaven, hetzij vrijen, en allen zijn wij met één Geest gedrenkt”*.

Let u er vooral op, dat in al die voorafgaande plaatsen in de Evangelieën en in **Hand. 1**, die dus staan voor de Pinksterdag, altijd deze doop in de Heilige Geest als iets toekomende beloofd wordt.

In **Hand. 1** zegt de Heer Jezus duidelijk, dat, nadat Hij gekruisigd was, gestorven en opgestaan, Hij nog steeds niet die doop met de Heilige Geest had gegeven; want Hij moest eerst verheerlijkt worden, eerst terugkeren bij de Vader en daarom zegt Hij ook op die Hemelvaartsdag: *“Gij zult niet lang na deze dag met de Heilige Geest gedoopt worden”*. Toen was het dus nog toekomst.

Maar in **1 Cor. 12** was het na de Pinksterdag. Wat zei Paulus toen door de Heilige Geest? Niet, dat die doop iets was, wat toen gebeurde, maar wat gebeurt was. Dat zegt hij in **vers 13**: *“Want door één Geest zijn wij allen tot één lichaam gedoopt”*.

Immers voor de dag van Pinksteren waren die gelovigen in Christus, die apostelen en ook al die andere volgelingen, als ware gelovigen, met een groep van ongeveer 120 personen in de opperkamer bijeen. Want de Heer Jezus had al reeds een deel van Zijn Geest op hen gelegd, toen Hij hen na Zijn opstanding verscheen en op hen blies, terwijl Hij zei: *“ontvangt de Heilige Geest”*.

Maar zij waren allen afzonderlijke gelovigen en er was nog veel twist en tweedracht onder hen, doordat zij elkaar niet wilden verstaan. Maar toen de dag van Pinksteren aangebroken was en de verhoogde Heer Jezus naar de belofte van de Vader de Geest uitgoot, werden zij allen gedoopt in de Heilige Geest.

En van dat ogenblik zien we hen optreden als één man en zien we ook, hoe al die verschillende gelovigen met al hun verscheidenheid door die doop in de Heilige Geest tot één functionerend lichaam zijn geworden, want één en dezelfde Geest woonde nu in hen allen; het was één Geest, de Geest van de Vader en de Zoon, die zij allen ontvangen hadden en die nu in hen allen woning had gemaakt.

Zo werden zij door die ene Geest, - hoe verscheiden zij ook waren - verbonden tot dat ene Lichaam van Christus, waarvan Hij het Hoofd is. Vandaar dat wij dus na de Pinksterdag, het woord: **"dopen in de Heilige Geest"**, als iets, wat nog gebeuren moest, niet meer vinden. Er is daarna altijd sprake van, dat zij tot bekering moeten komen en de Heilige Geest ontvangen, maar nooit meer van daarin gedoopt te moeten worden. Dat is een heel groot misverstand vandaag de dag!

Steeds als een zondaar, na de dag van Pinksteren tot op de dag van heden, het Woord der Waarheid aanvaardt en dus hart en leven overgeeft aan de Heer Jezus, de Christus der Schriften en zich in Hem laat dopen (geloofsdoopt) en daarmee dus getuigenis en belijdenis aflegt, door één plant met Hem te worden in dat wat gelijk is aan Zijn dood, aan zijn begrafenis en opstanding, dan ontvangt hij/zij de Heilige Geest.

Als dat niet gebeurt, dan moet de zielzorger met die persoon een zielzorgelijk gesprek hebben en misschien moet er dan handoplegging plaats vinden, want zij moeten de Heilige Geest ontvangen; niet gedoopt worden met (in) de Heilige Geest, maar de Heilige Geest ontvangen.

En zo gauw als de zondaar tot bekering is gekomen en door het werk van Gods Geest en van het Woord, waar de Geest door werkt, tot wedergeboorte is gekomen en dus die Heilige Geest heeft ontvangen, dan getuigt die Geest met onze geest, dat wij kinderen Gods zijn.

Wat ontvangt dan die zondaar? Precies diezelfde Geest, die ook op de Pinksterdag bezit nam van die 120 mensen en hen doopte tot dat Lichaam. En steeds als iemand de Heilige Geest ontvangt, wordt hij door die Geest vanzelf ingevoegd in dat Lichaam. Het zijn dus niet twee verschillende dingen, wat men er tegenwoordig helaas wel van maakt, maar dat is totaal niet naar de Schriften.

Deze twee verschillende dingen zijn dus niet te scheiden. Als een zondaar dus wederom geboren wordt, dan wordt hij geboren niet alleen als een kind van God, maar geboren in de Gemeente, in het Lichaam van Christus. Hij ontvangt dezelfde Geest, maar natuurlijk is er daarna nog veel meer te ontvangen door die Geest. Maar we moeten Bijbels heel goed georiënteerd blijven. Daarom wordt de uitdrukking: **"dopen in de Geest"** verder in de Schrift niet meer gebruikt.

Wat verder in **1 Cor. 12:13** staat: **"want door één Geest zijn wij allen tot één Lichaam gedoopt (voltooide tijd), hetzij Joden, hetzij Grieken, hetzij slaven, hetzij vrijen, en allen zijn wij met de Geest gedrenkt"**. Het is de wil van God, dat wij, gelovigen, die nu niet alleen een kind van God geworden zijn, maar ook een volwaardig lid van de Gemeente, van het Lichaam van Christus worden, doordat wij voortdurend vervuld blijven en steeds tot een grotere volheid komen en gedrenkt blijven met de Heilige Geest.

En weet u, **"en allen zijn wij met de Geest gedrenkt"**, wat gedrenkt zijn is? U heeft toch wel eens een spons gezien die kan in zijn poriën veel water opnemen, zodat hij geheel met water doordrongen, gedrenkt is. Zo wil God ons met de Heilige Geest totaal vullen. Is dat duidelijk?

Willen wij daartoe komen? Is dat werkelijk zo, dan moet niet maar een gedeelte van ons in die Geest gedrenkt worden, maar helemaal, zodat de Heilige Geest u geheel en al bezit; geest, ziel en lichaam.

Maar dat kan Hij niet eerder doen, dan nadat u bereid bent, geheel u aan de Geest te geven; de Heilige Geest is God de Vader en God de Zoon Zelf. We kunnen niet gedrenkt worden, als we er niet helemaal in willen ondergaan. God wil dat wij de Heilige Geest, die wij ontvangen hebben bij onze wedergeboorte, niet alleen een plaats geven in ons hart en in ons Godsdienstig denken en leven, maar dat wij alle terreinen van ons leven voor hem openstellen en aan Hem overgeven aan Zijn Heerschappij.

Dat is de heerschappij van de Heer Jezus! De Heilige Geest wil niet alleen een plaats hebben in mijn hart, maar in geheel mijn geest, mijn ziel en mijn lichaam. **"Neem, o Heer, elk terrein van mijn leven, van**

mijn gedachten leven en laat het doordrenkt worden van U! Heer, laat ook mijn verstandsleven geheel door U in bezit genomen worden! Heilige Geest, laat ook mijn gevoels- en begeertelevens geheel door U in bezit genomen worden!"

We moeten ons laten onderdompelen, *letterlijk*. Dan kan u dat misschien een doop des Geestes noemen, maar *Bijbels gesproken is dat volkomen onjuist*. Het is een gedrenkt worden in de Geest, dat wij er helemaal van doordrenkt worden, zodat elk terrein van ons leven vervuld en in bezit genomen is door de Heilige Geest. Dat is de wil van God! Dat gebeurde niet alleen op de Pinksterdag, maar dat geldt ook voor nu en nog steeds voortdurend.

In **Ef. 5:18** zegt Paulus het als een bevel: **"En bedrinkt u niet aan wijn, waarin bandeloosheid is, maar wordt vervuld met de Geest"**. De Griekse grondtekst zegt hier eigenlijk: **"wordt voortdurend (of blijvend) vervuld"**. Dat wil zeggen, was u een jaar geleden vervuld met de Heilige Geest en nu niet, dan voldoet u niet aan het Woord. Misschien was u gisteren vervuld met de Heilige Geest, maar nu niet: dan voldoet u niet aan het Woord. Want wij moeten voortdurend, van ogenblik tot ogenblik vervuld zijn.

De letterlijke vertaling naar de geestelijke betekenis, had dus moeten zijn: **"weest altijd (van ogenblik tot ogenblik) vol van de Heilige Geest"**. Je hebt er niets aan als de Heer je gisteren kracht gaf door de Heilige Geest om de dienst te houden, als je het vanmorgen niet hebt. Je hebt te zorgen, voordat je het Woord kan brengen, dat de Heer je vervullen kan met de Heilige Geest, anders kan je Zijn boodschap niet brengen.

Dat staat ook in **Ef. 6:10**, want als kinderen Gods hebben wij voortdurend de strijd tegen de boze machten: **"Voorts, weest krachtig in de Here en in de sterkte Zijner macht"**. Ook hier moet eigenlijk de juiste vertaling zijn, waarin de geestelijke betekenis uitkomt: **"Laten wij ons voortdurend bekrachtigen door de Here"**.

Want u heeft er nu niets aan, als u gisteren bekrachtigd werd door de Heer, toen u een strijd had, om een getuigenis of een boodschap door te geven, want dan staan de demonische machten tegenover u. Maar als u vanmorgen die kracht van God niet heeft, dan heeft u nu een nederlaag. Daarom staat er niet vergeefs: **"Voorts, wees krachtig in de Here"**.

Het gaat dus niet om iets wat ik eenmaal heb ontvangen een doel of een ander geschenk. Maar zo is het niet met het werk van de Heilige Geest, want dat is geen voorwerp. Maar het is het Leven van God, dat steeds in beweging is en Hij wil ons van uur tot uur voortdurend bekrachtigen.

Wij vinden hetzelfde in **Gal. 3:4-5**, waar dat ook niet uitkomt: **"Ware het slechts tevergeefs! Die u de Geest schenkt en krachten onder u werkt (doet Hij dit) ten gevolge van werken der wet, of van de prediking van het geloof?"**

Ook hier is de vertaling te veel naar de letter. Want de Griekse werkwoordsvorm kunnen niet letterlijk vertaald worden, maar spreekt ook hier van een voortdurende werking. Er zou dus moeten staan: **"Die u voortdurend de Geest schenkt"** of **"voortdurend de Geest mededeelt en krachten onder u werkt"**.

De Geest wil het u van ogenblik tot ogenblik schenken, want Hij is de Bron, waarop wij voortdurend aangesloten moeten zijn. Wij kunnen niet zeggen: **"ik heb er een keer van gedronken en nu ben ik vol!"** Vandaar, als men dit beweert, dat er zoveel dorheid en lauwheid is onder Gods kinderen.

Paulus bad daarom voor de Efezieërs, want zij hadden allen in die dagen de Heilige Geest ontvangen door het geloof in de Heer Jezus. Maar als er één was, in wie de Geest niet doorbrak, dan werd er ernstig met hem gebeden en werden de handen opgelegd.

Zo bid Paulus: **"dat de Vader der heerlijkheid u geeft, de Geest (eerst) van wijsheid en van openbaring, om Hem recht te kennen"**. Want God is Leven, die steeds verder wil gaan en meer heeft om u te geven van uur tot uur. Zegt de Schrift het niet in **2 Cor. 3 17-18**. **"De Here nu is Geest; en waar de Geest des Heren is, is vrijheid. En wij allen, die met een aangezicht, waarop geen bedekking meer is, de heerlijkheid des Heren weerspiegelen, veranderen naar hetzelfde beeld van heerlijkheid tot heerlijkheid, immers door de Here, die Geest is"**.

Het ogenblik van onze wedergeboorte is niet een constante situatie, maar wij moeten voortgaan van kracht tot kracht en van heerlijkheid tot heerlijkheid! ***“En wij allen, die met een aangezicht, waarop geen bedekking meer is, de heerlijkheid des Heren weerspiegelen, veranderen naar hetzelfde beeld van heerlijkheid tot heerlijkheid, immers door de Here, die Geest is”.***

Laat ons dan voortdurend, ons laten bekrachtigen met de Heilige Geest, zodat wij van ogenblik tot ogenblik vervuld blijven met de Heilige Geest, want de Heer heeft veel meer om te geven.

We keren terug naar de spons. Paulus spreekt van ***“gedoopt”*** maar ook van ***“gedrenkt”***. En dat staat in de voltooide zin, want die eerste Christenen kenden dat leven in de Heilige Geest veel beter dan wij. Als de spons ondergedompeld is, hoeveel water kan er dan in de spons komen? Niet meer dan de spons kan opnemen, maar er is wel veel meer water. Verstaat u het?

Wij allen zijn ieder zo'n spons, de één bevat meer water dan de andere, maar we zijn allen toch maar heel begrensd. Maar er is er Eén en dat is God Zelf en de Mensenzoon, want in Hem woont al de volheid van God lichamenlijk; en gij hebt die volheid verkregen in Hem.

Hoe dan? Dat staat in **Col. 1:27-28**. ***“Hun heeft God willen bekend maken, hoe rijk de heerlijkheid van dit geheimenis is onder de heidenen: Christus onder u (Christus in u), de hoop der heerlijkheid. Hem verkondigen wij, wanneer wij ieder mens (iedere gelovige apart), terechtwijzen en ieder mens onderrichten in alle wijsheid, om ieder mens in Christus volmaakt te doen zijn”.***

Hoe wordt u nu als gelovige in Christus volmaakt? Als u helemaal gedrenkt bent in de Heilige Geest, die volmaaktheid ligt dus niet in u, maar in de Volmaakte. Want dan heeft die Volmaaktheid bezit van u genomen en als Hij elk terrein van uw leven in bezit genomen heeft, zodat u gedrenkt bent met dat levende Water, dat water van Gods Geest, dan bent u naar uw bevattingsvermogen voor God een volmaakte: meer kunt u niet bevatten.

Maar nu in **Col. 2:9-10** zegt Paulus dit: ***“want in Hem (Christus) woont al de volheid der godheid lichamenlijk; en gij hebt de volheid verkregen in Hem, die het hoofd is van alle overheid en macht”.***

Volmaaktheid en volheid is niet hetzelfde, ieder gelovige behoort volmaakt te worden, in de Heer Jezus, d.w.z. dat uw leven een leven zal worden, dat voortdurend vervuld blijft met de Heilige Geest. Maar zoals die spons maar een gedeelte van het water kan bevatten, zo kunnen u en ik maar een deel van de heerlijkheid van God en van de Heer Jezus ontvangen. Meer bevattingsvermogen hebben we niet en dat is maar heel klein. Maar heel het Lichaam, heel de Gemeente samen, die kan dat wel en daarom hebben wij elkaar nodig en daarom kwam ook die doop met de Heilige Geest.

Ziet u het verschil tussen volmaakt zijn en de volheid van de Heer Jezus? Deze volheid kan nooit in mij woning maken, daar ben ik een veel te klein nietig en stumperig schepsel voor. Als ik in dit ogenblik de heerlijkheid van mijn Heer Jezus zou zien, dan zou ik als dood op de grond vallen. Want ik zou Zijn Licht, dat uit Hem straalt, niet kunnen verdragen.

Toch kunnen wij die volheid onder ons hebben; maar dan moeten wij het Woord geloven, dat God door de Heilige Geest alle gelovigen, die de Geest hebben ontvangen, gedoopt heeft tot één Lichaam.

Dan heb ik mij volledig aan dat Woord van God te onderwerpen, want de Heilige Geest kan niet verder gaan, als ik niet het Woord volkomen aanvaard en het ter harte neem.

Nu zegt het Woord, dat God als die gelovigen tezamen op de Pinksterdag tot één Lichaam heeft gedoopt; en dat geldt vanaf die Pinksterdag tot op de dag van vandaag, opdat in dat Lichaam de volheid van de Heer Jezus openbaar gaat komen. Nu heb ik mij daarvoor te buigen en iedere gelovige in de Heer Jezus als een mede lid van dat Lichaam te beschouwen; want al die sponsjes tezamen kunnen tenslotte tot een grote volheid worden.

Vandaar dat Paulus voor iedere gelovige bidt, dat zij de Geest van wijsheid en openbaring ontvangen om dat te gaan zien. Want zij hadden al wel liefde voor elkaar, maar waar het werkelijk op aankomt, dat zagen zij nog niet, want zij kenden die volheid nog niet, slechts ten dele. Daarom bidt Paulus in **Ef. 3:14**

voor de Gemeente, dat Lichaam en niet voor de gelovige persoonlijk, maar voor alle gelovigen als Lichaam: *“Om die rede buig ik mijn knieën voor de Vader, naar wie alle geslacht in de hemelen en op de aarde genoemd wordt, opdat Hij u geve, naar de rijkdom van zijner heerlijkheid, met kracht gesterkt te worden door zijn Geest in de inwendige mens, opdat Christus door het geloof in uw harten woning make. Geworteld en gegrond in de liefde”.*

Maakte de Heer Jezus dan niet in de gelovigen daar woning? Ja, natuurlijk, maar slechts voor een deel; maar nu in Zijn volheid in de Gemeente. Want dan gaat hij verder: *“Geworteld en gegrond in de liefde, zult gij dan samen met alle heiligen, in staat zijn te vatten, hoe groot de breedte en lengte en hoogte en diepte is”.*

Dan wordt dat bevattingsvermogen verruimd, want wat ik als persoon niet kan vatten, dat is wel aanwezig in de Gemeente. En als we elkaar in liefde dienen, dan is dat deel wat God aan die ander gegeven heeft, ook van mij. Want we zijn aaneengesloten en dan zijn we tot een grote volheid gekomen.

Wat is het de duivel er allereerst aan gelegen, dat de gelovige persoonlijk niet tot volmaaktheid komt, tot een leven met de Heilige Geest en het zal vreselijk voor hem zijn, als men ook tot de onderwerping gaat komen aan dit Woord van God, dat zegt, dat wij elkaars leden zijn en elkaar moeten aanvaarden in Christus; ieder in zijn eigen dienst en functie en in liefde op elkaar aansluiten.

Want dan komen er wel met de Geest vervulde Christenen, die tot een zekere volmaaktheid gekomen zijn, maar dan betwijfel ik het, of zij ooit tot volmaaktheid kunnen komen, als zij niet ook dit zien, dat onze volmaaktheid dan pas komt, als wij elkaar ook kunnen accepteren.

Accepteert elkaar toch in die liefde van Christus, maar kent elkaar niet meer naar het vlees. Want naar het vlees zijn wij allemaal akelige mensen! Dat is zo vreselijk, dat God zegt: *“Er is maar een ding met de mens te beginnen; daarom moet hij aan dat vloekhout genageld worden, hij moet radicaal sterven en in het graf weggedaan worden. Want Ik kan met die mens nooit iets gaan doen”.* Verstaat u deze boodschap ?

Laten we elkaar niet kennen naar het vlees, maar naar de Geest in Christus; geworteld en gegrond in de liefde, dan zijn wij niet als die Korintiërs tegen wie Paulus zegt in **1 Cor. 3:1**. *“En ik, broeders, kon niet spreken tot u spreken als tot geestelijke mensen, maar slechts als tot vleselijke, nog onmondigen in Christus”.*

Want zij waren traag in het horen en er was onder hen rijd en twist, want de ene groep van de Korintiërs zei: *“ik ben van Paulus”*, maar de nadere groep zei: *“Wij zijn van Apollos”*. Dan moet Paulus zeggen: *“want gij zijt nog vleselijk. Want als er onder u rijd en twist is, zijt gij dan niet vleselijk, en leeft gij niet als (onveranderde) mensen”?*

Vandaag is het precies hetzelfde. Er zijn in Nederland zeer vele groepen, zodat men zegt: *“die is van die broeder en die is van die broeder”*. Als we daar nu eens eindelijk van af kwamen, zodat we met z'n allen werkelijk met het hart belijden: *“Wij zijn van Christus”*. We hebben van elkaar te leren, maar dan alleen door de Schrift en door de Heilige Geest en niet door eigen menselijke gedachten en leerstellingen.

Dat kunnen we gauw genoeg onderscheiden, wat Paulus immers zegt: *“Geworteld en gegrond in de liefde, zult gij dan samen met alle heiligen in staat zijn het te vatten”*. Dan wordt ons bevattingsvermogen pas groter, wat op de Pinksterdag gebeurde.

Dat lezen we in Hand. 2:4. *“En eensklaps kwam er uit de hemel een geluid als van een geweldige windvlaag en vulde het gehele huis, waar zij gezeten waren; en er vertoonden zich aan hen tongen als van vuur, die zich verdeelden, en het zette zich op ieder van hen; en zij werden allen vervuld met de heilige Geest en begonnen met andere tongen te spreken, zoals de Geest het hun gaf uit te spreken”.*

Toen werden zij niet alleen persoonlijk vervuld, maar het hele huis, dat van onder tot boven bewogen werd. Wat Petrus alleen niet kon, dat kon wel bij die 120 zielen tesamen. In de Handelingen lezen wij, dat de Heer steeds meer heeft om te geven en dat zij ook voortdurend vervuld werden met de Heilige

Geest. Op die Pinksterdag werden zij allen voor de eerste maal gedoopt en vervuld en ook aangedaan met Zijn kracht.

Hand. 1:14 zegt ons, hoe God dat wil: *“Deze allen bleven eendrachtig volharden in het gebed, met enige vrouwen en Maria, de moeder van Jezus en met Zijn broeders”*. En toen zij zo een tijd bij elkaar waren, toen kwam daar die kracht van boven.

Daarom staat er het bevel: *“wordt voortdurend vervuld, dat is van ogenblik tot ogenblik”*. Ook dat vinden we in **Hand. 4:23-24** ook weer een nieuwe situatie: *“En toen zij vrijgelaten waren (ze waren eerst gevangen), gingen zij naar de hunnen en deelden hun mede al wat de overpriesters en de oudsten tot hen gezegd hadden (zij waren bedreigd met de dood). En toen dezen het hoorden, verhieven zij eenparig hun stem tot God en zeiden: Gij, Here, zijt het, die geschapen hebt de hemel, de aarde, de zee en al wat daarin is”*.

In vers 25b lezen we: *“Waarom hebben de heidenen gewoed”*. En vers 27 gaat verder met: *“Want inderdaad zijn in deze stad vergaderd tegen uw heilige knecht Jezus”*. Zij vragen niet om iets voor zichzelf, ook niet om bijzondere geestesgaven, maar dat de Naam van de Heer Jezus groot gemaakt en gepredikt zal worden onder de heidenen en daarvoor willen zij aangedaan worden met die kracht. Niet om zelf iets te kunnen zijn, want zij waren bereid om smaad en gevangenschap te lijden.

In vers 29-31 lezen we verder: *“En nu, Here, let op hun dreigingen en geef uw dienstknechten met alle vrijmoedigheid uw Woord te spreken, doordat Gij Uw hand uitstrekt tot genezing, en dat tekenen en wonderen geschieden door de Naam van Uw heilige knecht Jezus. En terwijl zij baden, werd de plaats, waar zij vergaderd waren, bewogen; en zij werden allen vervuld met de Heilige Geest en spraken het Woord Gods met vrijmoedigheid”*.

Zij werden niet persoonlijk vervuld, maar met elkaar. Het was of zij opnieuw ondergedompeld, gedrenkt werden, in die oceaan van Gods liefde en kracht, ze werden allen vervuld met de Heilige Geest en spraken het Woord Gods met vrijmoedigheid.

De dreigementen hadden zij overwonnen als zwakke mensen. Maar dan zien we, hoe de kracht Gods verder gaat en steeds meer mensen toegevoegd werden tot de Gemeente. Dat is niet door kracht van ons mensen: *“maar door Mijn Geest zal het geschieden”* zegt God.

Ik wil nog enige voorwaarden doorgeven, waardoor wij aangedaan kunnen worden met Gods kracht. De allereerste is; de gehoorzaamheid aan Gods Woord. **Hand. 5:32** zegt dat zo duidelijk: *“En zijn wij getuigen van deze dingen en ook de Heilige Geest, die God hun gegeven heeft, die Hem gehoorzaam zijn”*.

De 2^e voorwaarde is: het Woord van God in z'n geheel geloven. Het is alleen door het geloof en niet om dat wij waardig zijn of rein of heilig voor God moeten zijn, want dat worden wij van onszelf nooit, maar wij moeten geloven.

Zo zegt de Heer Jezus het ook in **Joh. 7:38**. *“Wie in Mij gelooft, gelijk de Schrift zegt, stromen van levend water zullen uit zijn binnenste vloeien”*. En Paulus zegt in **Gal. 3:5**. *“Die u de Geest schenkt en krachten onder u werkt (doet Hij dit) ten gevolge van werken der wet, of van de prediking van het geloof”?*

De Heilige Geest laat Zich niet door ons dwingen, want het is de Geest van het geloof. Hij is God en vraagt geloof en in dat geloof is onderwerping aan dat Woord van God, zoals Maria zei: *“Heer, mij geschiede naar Uw Woord”*. En toen kwam de kracht van Gods Geest over haar.

De derde voorwaarde is; dat met dorst heeft. En Heer Jezus zei in **Joh. 7:37**. *“Indien iemand dorst heeft, hij kome tot Mij en drinke”!* Een eenvoudig man, een kind van God zei eens: “je kunt een paard wel naar het water brengen, maar je kunt niet maken dat het drinkt. Zo is het ook met vele kinderen Gods. Je kunt hen wel het water des levens voor de ogen brengen, maar als zij niet drinken, dan krijgen zij het nooit.

Weest dan niet zo eigenwijs. *“En de Geest en de bruid zeggen: Kom! En wie het hoort, zegge: Kom! En wie dorst heeft, kome, en wie wil, die neme het water des levens om niet”*. (Openb. 22:17)

Dan is er nog een vierde voorwaarde: Bidden. Er staat steeds weer, dat zij biddende waren. Toen de Heer Jezus zelf gedoopt werd in de Jordaan en in gebed was, kwam de Heilige Geest op Hem en Hij, die Zelf de Geest had, werd toen aangedaan met een zekere kracht voor Zijn dienst.

Want de hemel ging open en de Heilige Geest kwam op Hem in een lichamelijke gedaante van een duif, Hij werd aangedaan om dat liefdeofter voor ons zondaars. En vanaf dat ogenblik dreef de Geest Hem in de woestijn en werd Hij vol van de Geest, om Zijn grote zending te volbrengen.

Zo heeft Hij Zich door de eeuwige Geest geofferd, als een smetteloos Offer aan God. Wij hebben gezien, dat zij op de Pinksterdag eendrachtig bijeen waren in het gebed. **Hand. 4:** **“ze verhieven eenparig hun stem tot God”**, en Paulus bidt voor de Efeziërs, dat zij mogen ontvangen van de Vader de Geest van wijsheid en hij buigt zijn knieën opdat zij vervuld worden tot alle volheid.

Als Petrus en Johannes in Samaria komen, waar niemand nog de Geest had ontvangen, dan gaan zij voor hen bidden, dat zij de Heilige Geest mogen ontvangen. Want de Heer Jezus zegt in **Luk. 11:13**. **“Indien dan gij, hoewel gij slecht zijt, goede gaven weet te geven aan uw kinderen, hoeveel te meer zal uw Vader uit de hemel de Heilige Geest geven aan hen, die Hem daarom bidden”?**

Een leven vervuld voortdurend met de Heilige Geest, is ook een leven dat voortdurend bidt. Houdt aan in de gebeden en vooral dit gebed: **“Heer, dat ik voor Uw dienst bereid ben”**. Een leven dus vervuld met de Heilige Geest is een gebedsleven, want het is de Geest der gebeden.

Paulus zegt: **“En evenzo komt de Geest onze zwakheid te hulp; want wij weten niet wat wij bidden zullen naar behoren, maar de Geest zelf pleit voor ons met onuitsprekelijke verzuchtingen. En Hij, die de harten doorzoekt, weet de bedoeling des Geestes, dat Hij namelijk naar de wil van God voor heiligen pleit”**. (Rom. 8:26-27). Niet voor u persoonlijk alleen, maar voor alle heiligen!

Maar de verhoring van het gebed heeft als voorwaarde, dat het niet alleen is een geloofsgebed, maar ook dat het vooral een dankgebed is, dat een lofprijzing en aanbidding wordt. Want als wij God iets vragen, dan moeten we ook geloven en Hem ook al gaan danken, dat wij de bede, die wij Hem vragen, zullen ontvangen, als het tenminste naar Zijn wil is.

Want Hij wil ons Zijn Geest geven, God wacht daarop. Allerlei andere dingen, die wij vragen, worden ons wel toegeworpen, als wij vervuld zijn met Zijn Geest en als wij Hem daarom vragen. Wij geloven het, want Hij is begerig om het ons te geven, dan gaan wij er ook voor danken.

Het gelovig gebed begint met danken en onder het vragen, gaat het ook over, in weer danken. Het is altijd danken, loven en prijzen! Want God zegt en daar wil ik mee eindigen, in **Ps. 50 23**. **“Wie lof offert, eert Mij, en baant de weg, dat Ik hem Gods heil doe zien”**.

Amen, de Here Zegene u.